

Crítica teatre

Francesc
Massip

Amparo Fernández, Àgata Roca i Paul Berrondo en una escena de ficció dins de la ficció de 'Boulevard' ■ JORDI GARCIA

Pels darreres

Boulevard

De Carol López.
La Villarroel, 16 de novembre

Comèdia rere comèdia, Carol López i el seu equip van consolidant una línia de treball esponjosa, divertida i còmplice. Ja des del mateix títol, *Boulevard* explicita la seva vocació de teatre popular: apunta a la poma del riure que planta al cap de cada espectador i la travessa una i altra volta amb infal·lible precisió. Atenta a les expectatives d'un públic ampli i amb ganes de passar-s'ho bé, López construeix un oliat mecanisme que ens mostra l'escena final d'una "alta comèdia" mel·líflua i coent, per rebobinar tot d'una i ensenyar les vergonyes de l'entre bastidors, els darreres de l'escenari, la preparació de l'artifici. Un assaig ple de dificultats i ensopegades que col·lapsen el director (Ernesto Collado) desesperat davant els tics i les manies dels intèrprets, desbordat pel fet que la ficció que munta s'acompleix també en el dia a dia dels assaigs.

Paul Berrondo és l'actor que necessita conèixer tots els antecedents i calçar-se les sabates que ha de dur a escena per tal de construir adequadament el personat-

ge. Marta Pérez és la irrefrenable productora que s'arromanga per tirar endavant l'obra, fins al punt de substituir una actriu en l'últim moment. Amparo Fernández encarna la diva Rosa Maria (amb tots els ecos que se'n deriven), que entra com un elefant en un magatzem de cristalleria fina i es mira la resta del repartiment des de la torre d'ivori de la seva experiència incontestable, malgrat ser incapaç de pronunciar l'an-

Apunta a la poma del riure i la travessa amb infal·lible precisió

glès correctament. Àgata Roca és el blanc de les invectives de la diva i l'objecte del desig de director i intèrpret, motiu de conflicte que enrarirà encara més el procés de muntatge. Tots els elements que constitueixen la preparació de l'espectacle són posats sota el focus de la paròdia. El dia de l'estrena tot són nervis i corre-disses i, en perfecta rima amb el principi, l'obra es tanca amb el final d'aquella *alta comèdia* ara vista entre bambolines.